

ÎNCHEIERE

25 octombrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul – Valeriu Doagă

Judecătorii – Tamara Chișca-Doneva, Iurie Bejenaru

examinând recursul declarat de compania internațională de asigurări „Asito”, societate pe acțiuni împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 14 februarie 2017, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de compania internațională de asigurări „Asito”, societate pe acțiuni împotriva Asociației Profesionale „Biroul Național al Asigurărilor de Autovehicule” cu privire la anularea hotărârii Consiliului de Administrare al Biroului Național al Asigurărilor de Autovehicule,

c o n s t a t ă

La 23 februarie 2016, Compania Internațională de Asigurări „Asito” Societate pe Acțiuni (în continuare – CIA „Asito” SA) a depus cerere de chemare în judecată împotriva Asociației Profesionale „Biroul Național al Asigurărilor de Autovehicule” (în continuare – AP „BNAA”), solicitând anularea hotărârii Consiliului de Administrare al Biroului Național al Asigurărilor de Autovehicule din 16 noiembrie 2015 privind compensarea creanței AP „BNAA” față de CIA „ASITO” SA în mărime de 40472,73 dolari SUA, echivalentul a 804605,97 de lei, pentru dosarul de daună AS-7342-AT-13.

Prin încheierea protocolară a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 27 aprilie 2016, la cererea AP „BNAA”, instanța a dispus examinarea cererii de chemare în judecată înaintată de CIA „ASITO” SA în procedură contencioasă (f.d. 45).

Prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 26 octombrie 2016 s-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată înaintată de CIA „Asito” SA împotriva AP „BNAA” privind anularea hotărârii Consiliului de Administrare al Biroului Național al Asigurărilor de Autovehicule privind compensarea din contul obligațiilor Biroului Național al Asigurărilor de Autovehicule față de CIA „Asito” SA a creanței BNAA față de CIA „Asito” SA în mărime de 40472,73 de dolari SUA, echivalentul a 804605,97 de lei, pentru dosarul de daună AS-7342-AT-13 (f.d. 95-98).

La 22 noiembrie 2016, CIA „Asito” SA a înaintat apel nemotivat împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii Judecătoriei

Centru, mun. Chișinău din 26 octombrie 2016 cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii, concomitent solicitând amânarea s-au scutirea parțială de la plata taxei de stat (f.d.94).

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 15 decembrie 2016, nu s-a dat curs cererii de apel depuse de CIA „Asito” SA, s-a comunicat societății apelante CIA „Asito” SA despre necesitatea lichidării neajunsurilor, și anume: prezentarea cererii de apel motivate, acordându-i-se termen până la 14 februarie 2017, ora 15.45. S-a explicat societății apelante că, în cazul în care nu va lichida neajunsurile indicate în termenul stabilit, cererea de apel nu va fi considerată depusă și împreună cu toate actele va fi restituită fără examinare. S-a stabilit pentru 14 februarie 2017, ora 15.45, ședința de soluționare a chestiunii privind amânarea și scutirea parțială de la plata taxei de stat a apelantei, precum și punerea pe rol a cererii de apel (f.d.102-104).

La 13 februarie 2017, CIA „Asito” SA a expediat prin poștă cererea de apel motivată (f.d.106-108, 110).

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 14 februarie 2017, s-a respins cererea CIA „Asito” SA cu privire la scutirea parțială de la plata taxei de stat. Nu s-a dat curs apelului declarat. S-a prelungit pentru apelantul CIA „Asito” SA termenul pentru lichidarea neajunsurilor indicate în încheierea Curții de Apel Chișinău din 15 decembrie 2016, pentru prezentarea dovezii de achitare a taxei de stat în mărime de 18103,63 de lei, până la 05 martie 2017. S-a explicat părții apelante că, în caz dacă nu va lichida neajunsurile menționate până la 05 martie 2017, cererea de apel nu va fi considerată ca depusă și împreună cu actele anexate va fi restituită fără examinare. S-a stabilit pentru 11 aprilie 2017, ora 11.00, ședința de soluționare a chestiunii privind punerii pe rol a cererii de apel depusă de CIA „Asito” SA (f.d.123,124-127).

La 06 martie 2017 CIA „Asito” SA a declarat recurs împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 14 februarie 2017, solicitând admiterea acestuia, casarea încheierii instanței de apel, cu pronunțarea unei noi încheieri de admitere a cererii cu privire la scutirea de la plata taxei de stat cu punerea pricinii pe rol (f.d.130, 131).

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 03 mai 2017 s-a respins recursul declarat de CIA „Asito” SA și s-a menținut încheierea Curții de Apel Chișinău din 14 februarie 2017 (f.d.137-142).

La 17 mai 2017 CIA „Asito” SA a depus cerere cu privire la prelungirea termenului de prezentare a dovezii de achitare a taxei de stat, repunerea în termen a actului de procedură, de prezentare a dovezi achitării taxei de stat și punerea pe rol a cererii de apel (f.d.152-155).

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 25 iulie 2017 s-a restituit cererea de apel depusă de CIA „Asito” SA din motivul că apelantul nu a îndeplinit în termen indicațiile instanței de prezentare a dovezii de achitare a taxei de stat (f.d.175-180).

La 09 august 2017 CIA „Asito” SA a declarat recurs împotriva încheierilor Curții de Apel Chișinău din 14 februarie 2017 și din 25 iulie 2017, solicitând admiterea recursului, casarea parțială a încheierii Curții de Apel Chișinău din 14 februarie 2017, în partea în care se stabilește termen nerezonabil de scurt și modificarea acesteia cu stabilirea unui termen rezonabil, pentru îndeplinirea formalităților necesare punerii apelului pe rol; casarea încheierii Curții de Apel Chișinău din 25 iulie 2017, cu pronunțarea unei noi încheieri de punere pe rol a apelului (f.d.182-184).

În motivarea recursului și-a exprimat dezacordul cu încheierea recurată și a invocat faptul că nu i-a fost comunicată încheierea Curții de Apel Chișinău din 14 februarie

2017 în modul corespunzător pentru a putea achita taxa de stat.

Susține că era în imposibilitatea de a executa încheierea judecătorească din 14 februarie 2017, întrucât se află sub administrare specială și nu dispune de posibilitatea de a opera liber cu mijloacele bănești din contul curent.

Consideră că încheierea amplasată pe pagina web a Curții Supreme de Justiție nu constituie un document cu semnături olografe scanate și confirmat prin semnătura electronică în sensul art. 5 alin. (2) din Legea nr.91 din 29.05.2014 privind semnătura electronică și documentul electronic, iar în momentul când i-a devenit cunoscut faptul respingerii recursului a achitat taxa de stat.

Menționează că instanța de apel nu a acordat termen suplimentar pentru înlăturarea neajunsurilor.

Afirmă că la etapa actuală solicită examinarea încheierii din 14 februarie 2017 sub aspectul termenului de înlăturarea a neajunsurilor.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de CIA „Asito” SA împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 14 februarie 2017, urmează a fi restituit pentru următoarele.

În conformitate cu art. 426¹ lit. e) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs este în drept să restituie recursul împotriva încheierii dacă încheierea nu poate fi atacată cu recurs, potrivit legii.

Potrivit art. 426 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se depune și se examinează în modul stabilit de prezentul capitol, cu excepțiile stabilite de prezenta secțiune.

Instanța de recurs reiterează că exercitarea unui drept de către titularul său nu poate avea loc decât într-un anumit cadru prestabilit de legiuitor, cu respectarea anumitor exigențe, cărora li se subsumează și demararea căii de atac prevăzută de lege, remarcă sugerată și de jurisprudența Curții Europene.

În aceste context, CtEDO a menționată că, dreptul de acces la instanță nu este absolut, el poate fi supus unor limitări în mod implicit admise, întrucât „cere prin înseși natura sa o reglementare din partea statului, reglementare putând varia în timp și în spațiu în funcție de nevoile și de resursele comunității și ale indivizilor”. Elaborând o astfel de reglementare, statele contractante se bucură de o anumită marjă de apreciere. Cu toate acestea, limitările aplicate nu pot restrânge accesul deschis individului într-un mod în care sau până într-atât încât dreptul respectiv să fie încălcat în însăși substanța sa (*Ashingdane împotriva Regatului Unit al Marii Britanii*, 28 mai 1985, § 57).

Colegiul menționează că deși potrivit Secțiunii 1 a capitolului XXXVIII din Codul de procedură civilă, nu prevede expres faptul că recursul împotriva unei încheieri depus în mod repetat după ce a fost examinat să fie restituit, acest raționament poate fi dedus prin interpretarea sistemică.

În acest sens, Colegiul subliniază că recursul împotriva unei încheieri care anterior a fost supusă verificării legalității de instanța superioară nu poate fi depus în virtutea dispozițiilor legii, or aplicând *mutatis mutandis* dispozițiile art. 433 lit. d) din Codul de procedură civilă, care prevede că, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat, respectiv și recursul împotriva încheierilor care au fost examinate de către instanța de recurs, la fel nu pot fi examinate. Astfel, la caz se atestă că recursul declarat de CIA „Asito” SA împotriva

încheierii Curții de Apel Chișinău din 14 februarie 2017 nu poate fi examinat și urmează a fi restituit reieșind din raționamentele descrise supra.

Cu toate că în recurs se invocă faptul că la etapa actuală se solicită examinarea încheierii din 14 februarie 2017 sub aspectul termenului de înlăturarea a neajunsurilor, aceasta nu poate fi reținută, deoarece prin decizia Curții Supreme de Justiție din 03 mai 2017 a fost examinat recursul împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 14 februarie 2017, or potrivit art. 123 alin. (2) din Codul de procedură civilă, faptele stabilite printr-o hotărîre judecătorească irevocabilă într-o pricină civilă soluționată anterior în instanță de drept comun sau în instanță specializată sînt obligatorii pentru instanța care judecă pricina și nu se cer a fi dovedite din nou și nici nu pot fi contestate la judecarea unei alte pricini civile la care participă aceleași persoane.

În lumina celor menționate și avînd în vedere faptul că, recurentul a declarat recurs care în virtutea legii nu poate fi declarat, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia restituirii recursului declarat de CIA „Asito” SA.

În conformitate cu art. 269-270, art. 426¹ lit. e) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Se restituie recursul declarat de compania internațională de asigurări „Asito”, societate pe acțiuni împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 14 februarie 2017.

Încheierea nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Iuire Bejenaru